

Uitspraak van het College van Beroep voor de Autosport

inzake:

rijdersteam _____
appellant,
gemachtigde: _____

contra:

de beslissing van de Wedstrijdleider
van 24 oktober 2023

I. Algemeen

1. Ter zitting van maandag 18 december 2023 is het College van Beroep voor de Autosport, verder te noemen: **"het College van Beroep"**, bestaande uit _____ (voorzitter), _____, bijeengekomen op het kantoor van Wille Donker advocaten te Bodegraven, alwaar het secretariaat van het College van Beroep - in de persoon van _____ - is gevestigd, ter behandeling van het door appellant ingestelde beroep tegen de beslissing van de Wedstrijdleider van 24 oktober 2023.
2. Bij deze beslissing kreeg appellant een (tijd)straf van drie ronden opgelegd in de klassering van de op 21 oktober 2023 verreden finalerace van het Pro Kart Nederland Endurance kampioenschap (Pro klasse) te Emsbüren in Duitsland, wegens - kort gezegd - (zeer) onsportief en/of gevaarlijk rijgedrag.

II. Processtukken

3. Het College van Beroep heeft kennis genomen van het namens appellant ingediende beroepschrift en de zestien namens appellant overgelegde producties. Daarnaast heeft het College van Beroep kennis genomen van de door _____ namens de Wedstrijdleider ingediende schriftelijke reactie d.d. 14 december 2023 en de drie door _____ voornoemde ingediende producties.
4. De door _____ ingediende producties waren weliswaar ná de in art. 19.3 jo art. 39 lid 4 van het Reglement betreffende de Autosport Rechtspraak 2023 ("RAR") bedoelde termijn van zeven dagen vóór de datum van de mondelinge behandeling ingebracht (waartegen appellant formeel bezwaar heeft gemaakt), maar door het College van Beroep wordt geoordeeld dat de betrokken partijen of deelnemers aan de mondelinge behandeling van deze

stukken in voldoende mate hebben kunnen kennisnemen om daarop ter zitting te kunnen reageren.

III. Toelichting

5. Ter zitting waren aanwezig/zijn gehoord:

a) namens appellant

b) namens de Wedstrijdleider

6. Ter zitting heeft [naam] aan de hand van het beroepschrift het ingestelde beroep nader toegelicht. Voorts heeft [naam] aan de hand van spreek aantekeningen het standpunt van de Wedstrijdleider nader gemotiveerd. Van het verhandelde ter zitting zijn aantekeningen bijgehouden.

IV. Achtergronden

7. Bij beslissing van 24 oktober 2023 heeft de Wedstrijdleider aan appellant een (tijd)straf van drie ronden opgelegd in de klassering van de op 21 oktober 2023 verreden finalerace van het Pro Kart Nederland Endurance kampioenschap (Pro klasse) te Emsbüren in Duitsland, wegens - kort gezegd - (zeer) onsportief en/of gevaarlijk rijgedrag. Dit op basis van een door de Wedstrijdleider na het evenement uitgevoerd onderzoek naar het rijgedrag van appellant. Eén en ander naar aanleiding van een door een ander deelnemend rijdersteam ingediend protest tegen de uitslag van de race.

8. Appellant heeft hiertegen bij onderhavig College van Beroep beroep ingesteld. Daartoe wordt onder andere - kort samengevat - aangevoerd dat het hierboven bedoelde voorafgaande protest onregelmatig was, de rechten van verdediging tijdens de protestfase zijn geschonden, de bestreden beslissing zelf onregelmatig was, de verweten gedraging ongegrond/niet bewezen is, althans dat een te hoge straf is opgelegd.

V. Bevoegdheid College van Beroep

9. Alvorens tot een beoordeling over de ontvankelijkheid en een inhoudelijke beoordeling van het onderhavige beroep te kunnen overgaan, dient het College van Beroep allereerst vast te stellen of zij hiertoe wel bevoegd is.

10. De bevoegdheid van het College van Beroep wordt primair gebaseerd op artikel 15.1.1 van de Code Sportif International 2023 (verder te noemen: "CSI"). Daarbij dient het te gaan om een

beroep binnen het raamwerk van een wedstrijd van een *Nationaal Kampioenschap, cup, trophy, challenge of serie* (art. 2.4.4 en 2.4.5 CSI). Het is het College van Beroep niet op voorhand duidelijk in hoeverre de onderhavige door organisator Pro Kart Nederland georganiseerde wedstrijd aan deze definitie voldoet. Het College van Beroep ziet echter geen aanleiding een nader onderzoek hiernaar in te stellen, omdat zij zich op grond van de bevoegdheidsregel van 15.4.1 CSI reeds bevoegd acht van het onderhavige beroep kennis te nemen.

11. Voornoemd artikel 15.4.1 CSI bepaalt dat deelnemers, ongeacht hun nationaliteit, het recht hebben beroep in te stellen tegen een beslissing van de sportcommissarissen bij de ASN van het land waarin die beslissing is genomen. De heer [redacted] heeft ter gelegenheid van de mondelinge behandeling bevestigd dat de bestreden beslissing in Nederland is genomen. Artikel 15.4.1. CSI spreekt weliswaar over een beslissing van de sportcommissarissen, maar naar het oordeel van het College van Beroep dient de beslissing van de Wedstrijdleader - als beslissingsbevoegde partij bij gebreke van aanwezigheid van sportcommissarissen - daarmee gelijkgesteld te worden. Dit mede in het licht van artikel 4 van het Reglement Sportcommissarissen 2023 van de KNAF, waarin - voor zover in deze van belang - staat dat, indien er geen sportcommissarissen bij een evenement aanwezig zijn, de wedstrijdleader als hoogst verantwoordelijke official de strafbevoegdheden van de sportcommissarissen heeft.
 12. Mr. [redacted] heeft het verweer gevoerd dat de bevoegdheid van het College van Beroep zich niet zou (mogen) uitstrekken tot beroepen tegen beslissingen die in het kader van een clubkampioenschap zijn genomen. Een dergelijk kampioenschap zou geen *nationaal evenement* betreffen zoals bedoeld in art. 3.4 sub b RAR. Daarin is bepaald dat het College van Beroep is belast met het behandelen van beroepen tegen beslissingen van de Wedstrijdleader, voor zover deze beslissingen zijn genomen tijdens een *nationaal evenement* waarbij geen sportcommissarissen aanwezig zijn geweest. Mr. [redacted] heeft bij zijn verweer niet gedefinieerd wat een clubkampioenschap is en waarom een wedstrijd in dat kader geen nationaal evenement is of kan zijn.
 13. Het College van Beroep stelt echter voorop dat de bevoegdheid in casu wordt gebaseerd op artikel 15.4.1 CSI. Daarbij gaat de CSI (bij eventuele onderlinge strijdigheid) in de rangorde vóór op het RAR. Waar de CSI de bevoegdheid van het College van Beroep insluit, kan het RAR deze bevoegdheid niet uitsluiten. Reeds op grond daarvan dient het door mr. [redacted] daarop gerichte verweer te worden gepasseerd. Het College van Beroep ziet dan ook geen aanleiding te beoordelen of het onderhavige evenement al dan niet kan worden aangemerkt als een *nationaal evenement*.
- VI. **Ontvankelijkheid beroep**
14. Conform artikel 34.1 onder b RAR moet een beroep tegen een beslissing die is genomen naar aanleiding van een onderzoek dat zich heeft uitgestrekt tot na afloop van het evenement

worden ingesteld binnen vijf werkdagen na dagtekening van het schrijven waarin die beslissing de betrokkene is medegedeeld. Eén en ander onder de in artikel 15.3.2.a CSI bedoelde voorwaarde dat de intentie tot beroep schriftelijk kenbaar is gemaakt bij de Wedstrijdleader - als beslissingsbevoegde partij bij gebreke van aanwezigheid van sportcommissarissen - binnen één uur na de publicatie van de beslissing. Op grond van art. 36 RAR dient de beroepswaarborgsom binnen de geldende beroepstermijn (in casu: binnen vijf werkdagen na dagtekening van het schrijven waarin die beslissing de betrokkene is medegedeeld) te zijn voldaan.

15. Het College van Beroep heeft vastgesteld dat appellant zijn intentie tot het instellen van beroep tijdig en op correcte wijze kenbaar heeft gemaakt. De beslissing waartegen het beroep is gericht heeft als publicatietijd 24 oktober 23:00uur, waarbij appellant op voorhand bij e-mailbericht van 24 oktober 22:10uur (productie 9 zijdens appellante) heeft aangegeven intentie tot beroep te hebben. Daarnaast heeft het College van Beroep vastgesteld dat appellant tijdig beroep heeft ingesteld (het beroepschrift werd per e-mailbericht van 28 oktober 2023 om 15:29 uur ingediend met bevestiging daarvan door een brief van dezelfde datum (zie in dat kader art. 15.4.4 CSI)). Voorts heeft appellant tijdig de door hem verschuldigde beroepswaarborgsom voldaan.
16. Op grond van het vorenstaande is appellant naar het oordeel van het College van Beroep aldus ontvankelijk in zijn beroep.

VII. Overwegingen

17. Het beroep van appellant valt feitelijk uiteen in (i). een formeel verweer met betrekking tot rechtsgeldigheid van de beslissing, (ii). materieel verweer met betrekking tot de verweten overtreding en (iii.) een strafmaatverweer.

(i). Beslissing niet rechtsgeldig

18. Door appellant is primair betoogd dat de beslissing van de Wedstrijdleader - kort gezegd - niet rechtsgeldig tot stand is gekomen. Appellant stelt zich op het standpunt dat de beslissing van de Wedstrijdleader niet rechtsgeldig is, onder andere omdat appellant geen inzage had in het daaraan voorafgaande protest. Daardoor zou hoor en wederhoor feitelijk illusoir zijn geweest, althans appellant zou daardoor in zijn verdedigingsrechten zijn geschaad. Het College van Beroep kan appellant hierin niet volgen. Immers, ook zonder inzage in het protest was het appellant immers voldoende duidelijk welke overtreding hem werd verweten en heeft appellant zich daar tijdens de schriftelijke 'hoor en wederhoor' ook inhoudelijk tegen kunnen verweren. Het College van Beroep kan onder die omstandigheden niet inzien op welke wijze appellant in zijn verdedigingsrechten zou zijn geschaad.

19. Op grond van het bovenstaande concludeert het College van Beroep dan ook dat de door appellant opgeworpen formele verweren met betrekking tot de rechtsgeldigheid van de beslissing niet tot vernietiging van de beslissing kunnen leiden.

(ii). Geen overtreding

20. Alsdan komt het College tot een beoordeling van het materiële verweer van appellant.
21. De discussie in de onderhavige zaak spitst zich toe op de vraag of het rijgedrag van het rijdersteam kan worden aangemerkt als onsportief en/of gevaarlijk rijgedrag.
22. Het College van Beroep constateert allereerst dat de baanofficials/Wedstrijdleader - hetgeen ter gelegenheid van de mondelinge behandeling door de heer werd bevestigd tijdens de finalerace geen aanleiding hebben gezien aan een blauwe vlag (signaal om een snellere rijder voor te laten gaan) en/of een zwart-wit diagonale vlag (waarschuwing wegens onsportief gedrag) te tonen. Ook in het wedstrijdverslag zijn geen opmerkingen over onsportief rijgedrag van het van opgenomen. Naar het oordeel van het College van Beroep heeft dan ook als uitgangspunt te gelden dat het rijgedrag van tijdens de finalerace door de betrokken functionarissen als toelaatbaar werd beoordeeld.
23. Tegenover dit uitgangspunt staat de door de Wedstrijdleader daags na de race naar aanleiding van het door 10 ingediende protest aan de hand van telefoongesprekken met baanofficials gemaakte reconstructie van het rijgedrag van . Vanuit die reconstructie zou het algemene beeld zijn ontstaan dat over een langere periode (enkel) rijdersteam 10 zou hebben gehinderd teneinde inhalen door dit team te voorkomen. Volgens het door rijdersteam 10 ingediende protest zou het om bewust vertragende acties van S zijn gegaan om te bewerkstelligen dat rijdersteam 10 zou worden ingehaald door een ander team en zo de tweede plaats en daarmee het kampioenschap zou verliezen aan het team van . Dit beweerdelijk strategisch motief - indien al aanwezig, want daarvoor is geen bewijs geleverd - maakt op zichzelf echter niet automatisch dat sprake zou zijn van onsportief gedrag; een team mag zijn positie in de wedstrijd en zijn kansen op het kampioenschap uiteraard verdedigen. Dat zou alleen anders kunnen zijn als het feitelijk rijgedrag van het team van op de baan de grenzen van het toelaatbare zou hebben overschreden.
24. Bij de ná de race gemaakte reconstructie vraakt zich dat er geen videobeelden noch enig ander verifieerbaar bewijs beschikbaar is (gesteld) ter illustratie van onsportief feitelijk rijgedrag van r . Het College van Beroep kan van dit rijgedrag derhalve niet alleen geen eigen beoordeling maken, maar het maakt ook dat er naar het

oordeel van het College van Beroep geen bewijs voorhanden is om het uitgangspunt dat het rijgedrag van [REDACTED] tijdens de finalerace wel als toelaatbaar werd beoordeeld door de baanofficials/Wedstrijdleader, te ontzenuwen.

25. Op grond daarvan is het College van Beroep van oordeel dat in het onderhavige geval niet is komen vast te staan dat [REDACTED] zich schuldig heeft gemaakt aan onsportief rijgedrag.
26. Op grond van het bovenstaande is het College van Beroep van oordeel dat het beroep van appellant gegrond dient te worden verklaard en dat de bestreden beslissing van de Wedstrijdleader van 24 oktober 2023 dient te worden vernietigd. Daarmee komt de aan appellant opgelegde tijdstraf van drie ronden in de klassering van de op 21 oktober 2023 verreden finalerace van het Pro Kart Nederland Endurance kampioenschap (Pro klasse) te Emsbüren in Duitsland te vervallen.

(iii). Strafmaatverweer

27. In verband met bovenstaand oordeel hoeft het strafmaatverweer niet meer behandeld te worden.

V. Conclusie

28. Op grond van het vorenstaande is het College van Beroep van oordeel dat zij bevoegd is te oordelen over het door appellant ingestelde beroep en komt het College van Beroep tot de navolgende uitspraak:
- a) verklaart appellant ontvankelijk in het door hem ingestelde beroep;
 - b) verklaart het beroep van appellant gegrond;
 - c) vernietigt de beslissing van de Wedstrijdleader van 24 oktober 2023;
 - d) gelast met toepassing van artikel 37 RAR tot gehele teruggaaf van de door appellant gestorte beroepswaarborgsom.

Aldus gedaan te Bodegraven op 3 januari 2024.

Het College van Beroep voor de Autosport,
voor deze,

leco